

[Pürschel.]

derimod, for Stoffet er lidt farligt. Tænk, hvis man nu pludselig fik en helt ny Presse, der skulde bedømme den her omtalte Presses Forhold: hvor stærkt tror man saa ikke, at Fordømmelsen vilde blive over denne Presse? Jeg har her nævnt fire Blade, fordi det er de fire nærmest liggende, men jeg ønsker dog at sige, at jeg tror ingenlunde, disse Blade har været mere uheldige, end de fleste andre af de danske Blade har været i denne Sag, hvor de alle har brændt Fingrene saa grundigt, som de har gjort det ved denne Lejlighed.

Med disse Ord skal jeg vende tilbage til det foreliggende Lovforslag, idet jeg anbefaler, at man stemmer for det.

Elbæk-Jessen: Vort Parti har ved de tidligere Behandlinger givet Tilslutning til dette Forslag om Ændringer i Retsplejelooven, idet vi finder dem betimelige. Set ud fra et Lægmandssynspunkt er Samarbejdet mellem Jurister og Lægmænd et stort Fremskridt, der betinger større Sikkerhed for en retfærdig Dom. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at takke den højtærede Justitsminister, fordi han har stillet Forslag om disse Ændringer, ligesom jeg vil takke dem, der har været med til at udforme Lovforslaget, som sket er, og endelig vil jeg takke det ærede Medlem Hr. Pürschel, hvis Belæringer paa dette Omraade har været meget interessante.

De i Landstinget foretagne Ændringer forandrer ikke vor Stilling. Vi ønsker fortsat at medvirke til Lovforslagets Gennemførelse, og jeg anbefaler at stemme for det.

Justitsministeren (Steincke): Forinden denne vigtige Sag sidst forlod det høje Folketing, udtalte det ærede Medlem Hr. Pürschel, hvis Kendskab til Landstinget jo ingen underkender, sin alvorligt begrundede Frygt for, at dette Forslag vilde blive kvalt i Landstingets kærlige Favn. Det glæder mig i høj Grad at konstatere, at Landstinget netop — hvad jeg, henvendt til det ærede Medlem, gjorde opmærksom paa, at det ofte var — var i Stand til at handle hurtigt henimod Samlingens Slutning. Derfor formede Forhandlingerne i Landstinget i Gaar sig ogsaa som en Udveksling af Taksigelser, under hvilken Udveksling forhaabentlig ingen blev glemmt.

Men ikke alene dette enestaaende Fænomen bør fremhæves. To andre Omstændigheder bør, forinden Vedtagelsen af dette vigtige Forslag, fremhæves netop i Forbindelse med det. Der skete i Landstinget

inden for Retsvæsenets Omraade den største historiske Begivenhed i dette Aarhundrede: De ærede Medlemmer af Landstinget Hr. Rytter og Hr. Godskesen var for en Gangs Skyld hver paa sin Side, hvor det drejede sig om et Retsplejerspørgsmaal. Det var det ene. Men der skete en anden Ting, som Offentligheden ikke har lagt Mærke til: Højesterets Flertal er gaaet ind for en Forandring af Højesterets Voteringsmaade. Jeg tør trøstigt paastaa, at intet Menneske i dette Land vilde have troet, at noget nyt skulde kunne gennemføres paa dette Omraade med Tilslutning fra Højesterets Flertal. Det viser sig altsaa, at man har gjort ikke alene Landstinget, men ogsaa Højesteret Uret, og det skynder jeg mig med at fremhæve.

De tre Ændringer, der er foretaget i Forslaget, er naturligvis foranlediget af den Diskussion, der fandt Sted i Landstinget. Den ene Ændring er en Indrømmelse til det ærede Landstingsmedlem Hr. Godskesen og vedrører Formen for Voteringen i Højesteret. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Pürschel og ogsaa med Udvalgets ærede Ordfører i, at denne Ændring ikke kan kaldes nogen Forbedring. Der gennemføres i Virkeligheden ved dette Ændringsforslag ikke offentlig Votering i Højesteret. Naar jeg alligevel har ment at burde stille dette Ændringsforslag for at faa Lovforslaget igennem, skyldes det naturligvis for det første, at Lovforslaget indeholder saa mange andre Forbedringer, saaledes som det ogsaa er nævnt, men ogsaa den Omstændighed, at der dog ved den nye Voteringsmaade opnaas det væsentlige og det i første Række vigtige i Henseende til de Krav, der har været stillet med Hensyn til offentlig Votering, at man faar Stemmetallene frem i Højesteret, at man faar en virkelig Motivering af Dommene.

Medens dette første Ændringsforslag ikke er nogen Forbedring i Forhold til, hvad Folketinget havde vedtaget, maa jeg derimod hævde, at det andet Ændringsforslag, til § 1017, angaaende Pressens Stilling, er en Forbedring. Der var mange Formuleringer fremme i Folketingsudvalget, hvad jeg ikke skal gøre nærmere Rede for, vel heller ikke engang har Lov til at gøre nærmere Rede for, men den af disse Formuleringer, som jeg personlig satte mest Pris paa, er netop den, der nu er blevet gennemført i Landstinget, og derfor forstaar man, at jeg personlig er glad ved Ændringen til § 1017; jeg betragter det som en afgørende Forbedring. — Den sidste Ændring om Ærø Retskreds er rent formel.

I Forbindelse med en Gennemgang